

คำวินิจฉัยของ นายอูระ หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๑/๒๕๕๑

วันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๕๑

เรื่อง ประธานสภาผู้แทนราษฎรขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ

กรณีสืบเนื่องจากประธานสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งความเห็นของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๕๐ คน มาให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ พระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๔๕ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐ พ.ศ. ๒๕๕๑ และพระราชกำหนดบรรษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงมีปัญหาคือต้องวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดทั้งสี่ฉบับดังกล่าวขัดต่อรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยหรือไม่ เห็นว่าตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง ให้สิทธิสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภาไม่น้อยกว่าหนึ่งในห้าของสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของแต่ละสภา มีสิทธิเข้าชื่อเสนอความเห็นต่อประธานแห่งสภาที่ตนเป็นสมาชิกว่า พระราชกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “ในกรณีเพื่อประโยชน์ในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศ ความปลอดภัยสาธารณะ ความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ หรือป้องปัดภัยพิบัติสาธารณะ พระมหากษัตริย์จะทรงตราพระราชกำหนดให้ใช้บังคับดังเช่นพระราชบัญญัติก็ได้” แต่ตามคำร้องของผู้ร้องได้ความว่า พระราชกำหนดทั้ง ๔ ฉบับมิใช่กฎหมายอันเป็นกรณีเร่งด่วน ซึ่งเป็นเรื่องที่เป็นไปตามมาตรา ๒๑๘ วรรคสอง ผู้ร้องจึงไม่มีสิทธิที่จะร้องขอตามมาตรา ๒๑๕ วรรคหนึ่ง ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่า พระราชกำหนดทั้ง ๔ ฉบับขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่ แต่อย่างไรก็ดี ตามมาตรา ๒๑๘ วรรคสอง เป็นกรณีที่เกี่ยวข้องกับมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง จึงสมควรวินิจฉัยให้เสร็จไปในคราวเดียวกันว่า รัฐบาลมีอำนาจตราพระราชกำหนดทั้ง ๔ ฉบับหรือไม่ เห็นว่า เป็นที่ทราบกันอยู่ทั่วไปว่า ประเทศไทย มีวิกฤติการณ์ทางการเงิน และทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจตกต่ำ เกิดวิกฤติการณ์ทางการเงินอย่างรุนแรง และต่อเนื่อง รัฐบาลจำเป็นต้องใช้มาตรการเด็ดขาดและเร่งด่วน เพื่อแก้ปัญหาเศรษฐกิจ การเงินของประเทศ

ให้บรรเทาและให้กลับฟื้นคืนสู่สภาพปกติโดยเร็ว หากปล่อยเวลาให้เนิ่นช้าออกไปอาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติมากขึ้น ยากแก่การแก้ไขถือได้ว่า เป็นกรณีเพื่อประโยชน์เพื่อความมั่นคงในทางเศรษฐกิจของประเทศ ตามมาตรา ๒๑๘ วรรคหนึ่ง รัฐบาลจึงมีอำนาจตราพระราชกำหนดทั้ง ๔ ฉบับได้ การตราพระราชกำหนดทั้ง ๔ ฉบับชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๘ แล้ว

นายอุระ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ